

Četvrtak, 04.04.2013.g.

Jedan dragi brat u vjeri, u stalnoj borbi sa kušnjama i napadima zloga, pada i diže se, poslao mi je jedan kratki e-mail. Čestitao mi je Uskrs ali i podijelio sa mnom jedno malo svjedočanstvo, razmišljanje, doživljaj... Kratko ali i prepuno poruka...

Pa sam osjetio da je to upravo nešto i za sve nas ostale...

"...P.s.

Jučer popodne padala je kiša...

Prijatelj i ja krenuli smo pod

kišobranima u šetnju , kroz šumu,

vinskom cestom kao i obično

vikendom...nekih 5 do 6 km, i tad

razgovaramo o vjeri, životu... Bogu u

našem životu...

Tako, nekad molimo i krunicu pa smo

to i jučer... hodamo , molimo deseticu,

□ a po cesti prema nama ide čovjek,

pripit i gleda nas u čudu... malo dalje

na brijegu ekipa puca iz kubura, jedu ,

□ sa čašama u ruci, . . . i PSUJU!! BOGA,

□ ISUSA!

□ Na Uskrs..??!

Klasično za naš kraj ...

Mi smo nastavili samo moleći dalje,

ništa ne komentirajući...

*Samo mogu reći, da čovjek ne može
nekome reći dobar dan,*

□ a kleti Boga, koji je stvoritelj svega

može kao "dobar dan" ...

Tмурno je bilo i dugo je već□ zima kao

da zaista Bog plače nad ovim grešnim

svijetom...

A taj svijet u svojoj oholosti ne vidi te

SUZE Božje..."

PREKRASNO MALO SVJEDOČANSTVO...

BOGU HVALA NA OVOM BRATU I MNOGIMA NJEMU

SLIČNIM...